

Codruța Vancea este absolventă a Facultății de
Matematică-Informatică, UBB Cluj-Napoca (1990); PHD
în Matematică la UBB Cluj-Napoca din anul 2003.

Este analist programator la MaxiQ Computer și are o
vechime 25 de ani în învățământul universitar – conf.
univ. la Universitatea Oradea.

Debut în poezie: „Literadura”, nr. 4, aprilie 2017,
„Familia”, nr. 7-8, iulie-august 2018.

Colaborări la: „România literară”, „Steaua”, „Familia”,
„Literadura”, „Banchetul”, „Spații Culturale”, „Algoritm
Literar”, „Sintagme Literare”, „Arca”, „Oltart”, „Arte”,
„Caiete Silvane”, „Feed Back”.

Volume publicate: *Rafale de primăvară* (2018),
Frumusețe tangențială (2021), *Pietre albe* (2022).

Codruța Vancea

PARAVANE DE LINIȘTE

LIMES
2024

Dumnezeu și muzica nu l-au mai găsit
Pe o scenă mobilă se joacă din nou Hamlet

Dramatic și carismatic

Sunt îndrăgostită de el, dar Shakespeare l-a ucis
mai devreme ca eu să-l fi oprit să se răzbune

Soarta și moartea nu au prenume

Sunt inofensivă ca o lebădă neagră

Îmi port toate speranțele pe linia gâtului lung
și ele zornăie uneori

Când mă aplec să miros florile

Cuprins

Caii și regii.....	7
Pasiune glaciară	8
Albastră.....	10
Legături de sânge.....	11
Spre casă.....	13
Femeia prizonieră.....	15
De sub cearceaf	17
Prietenie de școală	19
O pasăre și un copac.....	20
Pe ringul de dans	22
Liniște.....	24
Murim prea repede	25
Maturitate	26
Exercițiu de libertate	27
Pur poetică.....	28
Pledoarie pentru August.....	29
Scrisori cu poeme	31
Cântare pentru îngerii muți.....	33
Coffee Break	34
Prin sat.....	35
Întârzieri incomode	37
Partea vătămată a lumii	39

Donet.....	40
Iubind.....	43
Mufa	45
Traducătoarea	46
Fascinație.....	48
Sete.....	50
Cea mai bună intenție	52
Despre poezie.....	53
Creștere	54
Semiobscur	55
Alte scrisori.....	57
Poem roz.....	59
Muzica și viața cu ea.....	60
Poem matur.....	62
Evenimente cotidiene.....	64
Caii cei verzi	66
Peisaj citadin.....	67

Caii și regii

regina nu mi-a mai dat calul
trup de femeie moartă de secole
mă rănește cu potcoava ei aurită
mă simt expusă la jocul nebunului
sunt într-o cădere de pe marginea tablei de joc
ridic mâinile cu pumni de copil
regele în haine de noapte
stă călare pe doi cai
mă simt prinsă în galopul hergheliei
înghit praf
scuip bule de săpun

într-o vază albastră
o floare albastră
soarele se vede albastru în
albastre priviri
pe sub gene
ondulate de perii și pensule cu vopsea
înmuiate în feeria albastră
a regalului serii
sunt o femeie cu ochii albaştri
gleznele îmi sunt albastre
tălpile mele lasă urme albastre pe nisip
scriu cu lacrimi albastre
și nu aş putea să mor așa albastră
vreodată
într-o zi
inima mea se va colora în roșu
sângele va circula prin trupul meu roșu
moartea mă va recunoaște
că sunt vie

Legături de sânge

e foarte târziu
e trecut de miezul nopții
e o mare distanță între casa mea și casa ta
întunericul molfăie de indignare
îi sfidăm liniștea profundă și neagră
termini monologul
între două rugăciuni
vorbele tale nu mai au culoarea roz
ca pielea noului născut
continuăm să vorbim
fiecare își aduce aminte despre
fotografiile uitate de timp
uiți tot mai des și mai mult
îmi pare o cruzime pe care nu o meriți
cel puțin ți-am cântat la pian nocturnele lui Chopin
indiferent dacă m-ai auzit
închid fereastra
mi-e frig
aud în telefon cum nu mai spui nimic
poate am visat că am vorbit
nu mai contează cum trece noaptea
mă nasc din nou

inocentă
îți trimit mângâieri dimineața
mamă
peste sufletul tău obosit
singura care mai face asta

Spre casă

în gară
un tren trece cu
chipuri și mâini fluturând
doi tineri îndrăgostiți îmi iau bagajele
îi știu de mult
de când inima lor
era una singură
în parcul cu magnolii
mare cât două inimi de om
pe bancheta din spatele unui taxi
mă îndepărtez de ei
sărutul lor e intens
din filmul mut
studenți ai unui timp trecut
șoferul clachează
vrea să se lase de fumat
așteaptă o minune de parcă
eu aș fi un vișin înflorit
nu-i tace gura
respiră fum prin toți porii
fără să știe că eu sunt dependentă de poezie